

11 47
[Signature]

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

Продължение!

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, № 754-01-16, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 01.06.2017 г., приет на първо гласуване на 22.06.2017 г.

Проект!
Второ гласуване

Комисията обсъди и гласува отложените от част първа на доклада § 35, 36 и 58 и създаването на нови § 28в, 33а, 41а:

§35. Чл.137 се изменя така:

„Съобщения

Чл.137. (1) Съобщенията за организация, която е била страна в производството по издаване на административния акт, се изпращат на посочения от нея електронен адрес в производството по издаване на административния акт. Ако жалбоподател е организация, която не е участвала в производството по издаване на административния акт, тя е длъжна с жалбата си да посочи актуален електронен адрес за призоваване.

(2) Съобщенията за страна, представлявана от адвокат, се извършват на електронния адрес на адвоката. Всеки адвокат е длъжен да извести чрез електронно съобщение Висшия адвокатски съвет за електронния адрес по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис и Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, на който може да бъде призоваван. Съдилищата правят справки за електронния адрес на адвокатите в нарочно създадена за целта Интернет страница на Висшия адвокатски съвет, достъпна само за служебно ползване

от съдилищата. Когато адвокат не е изпълнил задължението си да извести Висшия съдебен съвет за електронния си адрес, същият се счита за уведомен за всички процесуални актове и действия по делото.

(3) Страните в производството, извън тези по ал.1 и ал.2, се уведомяват за жалбата по реда на чл.18а.

(4) На страна в производството, на която съобщението не може да бъде връчено по описаните начини, включително и поради това, че е с неизвестен адрес или не е намерена на посочения от нея адрес, в тридневен срок от установяване на тези обстоятелства съобщението се изпраща за публикация и в едноседмичен срок от получаването му се обявява в "Държавен вестник", а също така и се публикува на Интернет страницата на съответния съд, за срок до приключване на производството в съответния съд. В този случай, съобщението се счита за връчено в тридневен срок от датата на извършване на последното от двете посочени действия и това се удостоверява с отбелязване по делото от съответното длъжностно лице.

(5) Когато страни в производството, се представляват от общ пълномощник или представител, съобщаването се извършва чрез него.

(6) Ако се налага да се извършат еднакви съобщения за повече от 10 страни в производството, които нямат общ пълномощник или представител, председателят на състава може да разпорежи за следващите процесуални действия съобщаване чрез "Държавен вестник", а също така съобщаването се публикува на Интернет страницата на съответния съд, за срок до приключване на производството в съответния съд. В този случай, съобщението се счита за връчено в тридневен срок от датата на извършване на последното от двете посочени действия и това се удостоверява с отбелязване по делото от съответното длъжностно лице. Разпореждането се съобщава на страните по реда на този кодекс.

(7) На страните, на които е връчено съобщение или призовка по делото, не се изпращат последващи съобщения и призовки, освен ако делото е било отсрочено в закрито заседание или по-нататъшният му ход е бил преграден.

(8) Всяко съобщение или призовка, всяко искане или жалба, всеки подаден документ, всеки акт на съда и всяко друго правно действие по делото се публикуват в 3-дневен срок от постановяване на съответния съдебен акт или извършване на съответното действие на Интернет страницата на съответния съд по номера на съответното дело, до което достъп имат страните по делото и техните процесуални представители.“

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Параграф 35 се изменя така:

„§35. Чл.137 се изменя така:

„Съобщения

Чл.137. (1) Съобщенията за организация, която е била страна в производството по издаване на административния акт, се изпращат на посочения от нея електронен адрес в производството по издаване на административния акт. Ако жалбоподател е организация, която не е участвала в производството по издаване на административния акт, тя е длъжна с жалбата си да посочи актуален електронен адрес за призоваване по реда на Закона за съдебната власт. Когато организация е привлечена за участие или е встъпила в съдебното производство, тя е длъжна да посочи електронен адрес по реда на чл.18а.

(2) Съобщенията за страна, представлявана от адвокат, се извършват чрез електронен адрес, отговарящ на изискванията по чл.360е, ал.1, т.7 от Закона за съдебната власт, посочен от адвоката пред Висшия съдебен съвет чрез Единния портал за електронно правосъдие по чл. 360в от Закона за съдебната власт и чрез който може да бъде призоваван. Съдилищата правят справки за електронния адрес на адвокатите в нарочно създадена за целта Интернет страница, която е част от Единния портал за електронно правосъдие по чл. 360в от Закона за съдебната власт, достъпна само за служебно ползване от съдилищата. Съобщенията и призовките се считат връчени по реда на Закона за съдебната власт. Когато адвокат не е изпълнил задължението си да уведоми съда или да извести Висшия съдебен съвет за електронния си адрес, същият се счита за уведомен за всички процесуални актове и действия по делото.

(3) Страните в производството, извън случаите по ал.1 и ал.2, се уведомяват за жалбата по реда на чл.18а.

(4) На страна в производството, на която съобщението не може да бъде връчено по описаните начини, включително и поради това, че е с неизвестен адрес или не е намерена на посочения от нея адрес, независимо от залепването на съобщение и независимо от пускането на съобщение в пощенската кутия, съобщението се изпраща за публикация до Държавен вестник и в едноседмичен срок от получаването му се обявява в неофициалния раздел на "Държавен вестник", с което съобщението се счита за връчено.

(5) Когато страни в производството, се представляват от общ пълномощник или представител, съобщаването се извършва чрез него.

(6) Ако се налага да се извършат еднакви съобщения за повече от 10 страни в производството, които нямат общ пълномощник или представител и нямат предвидените в този кодекс електронни адреси, съдията-докладчик може да разпреди за следващите процесуални

действия съобщаване чрез "Държавен вестник", като съобщаването се публикува или на Интернет страницата на съда за срок до приключване на производството пред съда. В този случай, съобщението се счита за връчено в тридневен срок от датата на извършване на последното от двете посочени действия и това се удостоверява с отбелязване по делото от съответното длъжностно лице. Разпоредбата се съобщава на страните по реда на този кодекс.

(7) На страните, на които е връчено съобщение или призовка по делото, не се изпращат последващи съобщения и призовки, освен ако делото е било отсрочено в закрито заседание или по-нататъшният му ход е бил преграден."

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 137, ал. 1 думите „посочения от нея електронен адрес" се заменят с „електронен адрес ако е посочила такъв", а думата „длъжна" се заменя с „може".

2. В чл. 137, ал. 2 се изменя по следния начин:

„(2) На страната могат да бъдат връчвани призовки и съобщения и на посочен от нея електронен адрес, а ако е била представлявана в производството от адвокат - и на електронен адрес, посочен от него. Те се смятат за връчени с постъпването си в посочената информационна система и се удостоверяват с копие от електронния запис за това. При необходимост съдилищата могат да разпоредят връчване на съобщения и на електронен адрес на адвокат, когато такъв не е посочен изрично в производството, и след като направят справка във водени от Висшия адвокатски съвет нарочен регистър или нарочна интернет страница достъпна за служебно ползване от съдилищата."

2.1. Ако предложението по т. 11.2. не се приеме предлагаме в чл. 137, ал. 2 последното изречение да се заличи.

3. В чл. 137, ал. 3 се изменя по следния начин:

„Когато страната не е била призована по реда на ал. 1 или ал. 2 същата се призовава по постоянен или настоящ адрес."

4. В чл. 137, ал. 6 думите „може да разпореди" се заменят с „разпоредда".

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 35 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 35, който става § 28а:

§ 28а. Член 137 се изменя така:

„Съобщения

Чл. 137. (1) Съобщенията се връчват на гражданин на адреса, на който е бил призван за последен път в производството пред административния орган, освен ако по делото е посочил друг адрес. Когато в производството пред административния орган гражданинът е предоставил информацията по чл. 18а, ал. 4, съобщенията се връчват по този ред, освен ако не посочи друго по делото. Когато гражданинът не е участвал в производството пред административния орган или не е посочил информацията по чл. 18а, ал. 4, съобщенията се връчват на настоящия му адрес, а при липса на такъв - на постоянния му адрес.

(2) Съобщенията до административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, организациите и адвокатите, се връчват на посочения в производството пред административния орган електронен адрес, освен ако по делото не посочат друг електронен адрес. Ако не са участвали в производството пред административния орган, задължително посочват електронен адрес съгласно Закона за електронното управление или електронен адрес съгласно чл. 360е, ал. 1, т. 7 от Закона за съдебната власт, на който могат да се изпращат електронни изявления от органите на съдебната власт.

(3) Когато страни в производството, се представляват от общ пълномощник или представител, съобщаването се извършва чрез него.

(4) Извън случаите по ал. 1-3 съобщенията се връчват по реда на чл. 18а, ал. 7-9.

(5) Когато съобщаването не може да се извърши поради това, че страната или лицето, което следва да се призове, има неизвестен адрес, съобщението се поставя на таблото за съобщения или се публикува в Интернет страницата на съда за срок не по-кратък от 7 дни. Когато страната е призована чрез залепване на съобщението по реда на чл. 18а, ал. 9, както и по изречение първо, след като установи редовността на направеното по този начин съобщение, съдът разпорежда съобщението да се приложи към делото и назначава особен представител на разноски на жалбоподателя. Възнаграждението на особения представител се

определя от съда съобразно фактическата и правната сложност на делото, като размерът на възнаграждението може да бъде и под минималния за съответния вид работа съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, но не по-малко от една втора от него.“

§36. Чл.138 се изменя така:

„Призовки, връчване на съдебни актове и книжа по делото

Чл. 138. (1) Призовките се връчват по реда на чл. 137.

(2) Доколкото не е предвидено друго в този кодекс, съдебните актове или книжата по делото се съобщават на страните чрез изпращане на преписи по начините, предвидени в чл. 137, които дават възможност за връчване на акта или съответния документ.

(3) Когато съдебен акт или книжа по делото не могат да бъдат връчени по реда на предходните алинеи, на страната се изпраща съобщение за наличието на съдебния акт или книжа по делото - публикувани на Интернет страницата на съда и/или налични в съда“.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Параграф 36 се изменя така:

„§36. Чл.138 се изменя така:

„Призовки, връчване на съдебни актове и книжа по делото

Чл. 138. (1) Призовките се връчват по реда на чл. 137.

(2) Доколкото не е предвидено друго в този кодекс, съдебните актове или книжата по делото се съобщават на страните чрез изпращане на преписи по начините, предвидени в чл. 137, които дават възможност за връчване на акта или съответния документ.

(3) Когато съдебен акт или книжа по делото не могат да бъдат връчени по реда на предходните алинеи, на страната се изпраща съобщение за наличието на съдебния акт или книжа по делото в канцеларията и/или в Интернет страницата на съда, ако са публикувани.“

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 36 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Член 138 се изменя така:

„Връчване на призовки, съдебни актове и книжа по делото

Чл. 138. (1) Призовките се връчват по реда на чл. 137.

(2) На страните, призовани редовно, не се изпращат последващи призовки, освен ако делото е било отсрочено в закрито заседание или по-нататъшният му ход е бил преграден.

(3) Доколкото не е предвидено друго в този кодекс, съдебните актове или книжата по делото се съобщават на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 36, който става § 28б:

§ 28б. Член 138 се изменя така:

„Връчване на призовки, съдебни актове и книжа по делото

Чл. 138. (1) Призовките се връчват по реда на чл. 137.

(2) На страните, призовани редовно, не се изпращат последващи призовки, освен ако делото е било отсрочено в закрито заседание или по-нататъшният му ход е бил преграден.

(3) Доколкото не е предвидено друго в този кодекс, съдебните актове или книжата по делото се съобщават на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137.“

Комисията предлага да се създаде нов § 28в:

§ 28в. Създава се чл. 142а:

„Публикуване на протокол

Чл. 142а. Протоколът от открито съдебно заседание се публикува на Интернет страницата на съда в 14-дневен срок от заседанието.“

Предложение на нар. пр. Христиан Митев по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 174 се създава изречение второ: „При мълчалив отказ на административния орган препис от съдебното решение се изпраща на компетентните органи по чл. 307.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 33а:

§ 33а. В чл. 174 се създава изречение второ: „При мълчалив отказ на административния орган препис от съдебното решение се изпраща на компетентните органи по чл. 307.“

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 203 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „незаконосъобразни“ се добавя „или очевидно нарушаващи правото на Европейския съюз“.

2. В ал. 2 след думата „отговорност“ се добавя „по ал. 1“ и накрая се добавя „както и стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушаване правото на Европейския съюз“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 41а:

§ 41а. В чл. 203 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „незаконосъобразни“ се добавя „или очевидно нарушаващи правото на Европейския съюз“.

2. В ал. 2 след думата „отговорност“ се добавя „по ал. 1“ и накрая се добавя „както и стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушаване правото на Европейския съюз“.

§58. В чл. 213, т. 3 след думата „дължи“ се добавя „или молба по чл. 227а, ал. 2“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 58, който става § 43а.

ПРОДЪЛЖЕНИЕ ЧАСТ ВТОРА!

§64. Чл. 217 се изменя и допълва така:

1. Алинея 1 се изменя, както следва:

„Чл.217. (1) Делото се разглежда от тричленен състав на административен съд, когато решението е постановено от районен съд, от тричленен състав на Върховния административен съд, когато решението е постановено от административен съд. Делото се разглежда от петчленен състав на Върховния административен съд, когато решението е постановено от тричленен състав на Върховния административен съд.“

2. Алинея 2 се изменя, както следва:

„(2) Делото се разглежда в закрито заседание, освен ако съдът реши друго. При открито заседание делото се разглежда с участието на прокурор. При разглеждане в закрито заседание, прокурорът дава заключение по

делото. Когато касационната инстанция е единствената съдебна инстанция, делото се разглежда в открито заседание.“

3. Създава се нова алинея 3:

„(3) Когато по силата на този кодекс или на закон делото се гледа в открито заседание, или когато съдът реши делото да се разглежда в открито заседание, съдията-докладчик насрочва делото в срок не по-дълъг от два месеца от постъпването на жалбата в съда. Когато двумесечният срок изтича през периода на съдебната ваканция от 15 юли до 1 септември, делото се насрочва за периода от 10 септември до 10 октомври, освен когато настоящият кодекс или специален закон предвижда по-кратки срокове.“

4. Създава се нова алинея 4: „(4) При отлагане на делото, следващото заседание се насрочва в срок до един месец.“

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 64 т. 1 се заличава.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 64 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 64, който става § 48:

§ 48. Член 217 се изменя така:

„Разглеждане на делото

Чл. 217.(1) Делото се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд, когато решението е постановено от административен съд, и от петчленен състав, когато решението е постановено от тричленен състав на Върховния административен съд.

(2) Петчленните състави на Върховния административен съд разглеждат делото в открити заседания, които се насрочват с разпореждане на председателя на съда, неговите заместници или определен съдия. Когато касационната инстанция е единствената съдебна инстанция, делото се разглежда в открито заседание. Делото се разглежда от тричленен състав на Върховния административен съд в закрито заседание, освен ако съдията-докладчик с разпореждане определи делото да се разглежда в открито заседание. Разпореждането не подлежи на обжалване. Когато страна поиска най-късно в

касационна жалба или в отговор към касационна жалба делото да се разглежда в открито заседание, то се разглежда по този ред.

(3) Когато в този кодекс или в специален закон е предвидено делото да се разглежда в открито заседание, или когато съдът реши то да се разглежда по този ред, първото заседание се насрочва в срок не по-дълъг от четири месеца от образуването му. В случай на нередовности на касационната жалба срокът тече от отстраняването им. При открито заседание делото се разглежда с участието на прокурор. Върховният административен съд се произнася с решение в едномесечен срок от заседанието, в което е приключило разглеждането на делото.

(4) Когато делото се разглежда в закрито заседание, решението се постановява в срок, не по-дълъг от 6 месеца от образуването му. В случай на нередовности на касационната жалба срокът за произнасяне тече от отстраняване на нередовностите. При разглеждане на делото в закрито заседание, прокурорът дава заключение в двумесечен срок от образуването му или в срок, определен от съда.

(5) При отлагане на делото следващото заседание се насрочва в срок до два месеца, като редовно призованите страни сами следят за датата на следващото открито съдебно заседание. Съдът е длъжен да оповести датата на следващото открито съдебно заседание в 14-дневен срок в Интернет страницата си.

(6) Сроковете спират да текат през съдебната ваканция и дните, обявени за официални празници, освен когато този кодекс или специален закон предвижда по-кратки срокове.“

§65. Чл. 218 се изменя така:

„Предмет на касационната проверка

Чл. 218. (1) Съдът по касационното производство се произнася само по посочените в жалбата или протеста касационни основания.”

(2) За нищожност и допустимост на решението, съдът следи и служебно.”

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 65, в ал. 1 на чл. 218 думите „Съдът по касационното производство“ се заменят с думите „Върховният административен съд“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 65 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 65 и предлага да бъде отхвърлен.

§66. Чл.219 се изменя така:

„Чл.219. (1) В касационното производство са допустими само писмени доказателства, с които се установяват съществени нарушения на съдопроизводствените правила, новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд, както и доказателства, свързани с нищожността или недопустимостта на обжалваното съдебно решение.”

(2) Недопустимо е писмено доказателство:

1. което не е било приложено към касационната жалба съгласно чл.212, ал.3; или

2. за което в касационната жалба липсва пояснение какво се установява с него.

3. което не е свързано с посочените касационни основания.”

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Параграф 66 се изменя така:

§66. Чл.219 се изменя така:

„Чл.219. (1) В касационното производство се допускат само писмени доказателства, с които се установяват съществени нарушения на съдопроизводствените правила, новооткрити или нововъзникнали обстоятелства след разглеждане на делото пред първата инстанция, както и доказателства за установяване на нищожността или недопустимостта на обжалваното съдебно решение. Когато по реда на тази глава се разглеждат жалби срещу решения на несъдебен орган, който се е произнесъл по жалба срещу административен акт по силата на закон, се допускат писмени доказателства за установяване на касационните основания.“

(2) Не се допуска писмено доказателство:

1. което не е било приложено към касационната жалба съгласно чл.212, ал.3;

2. за което в касационната жалба липсва пояснение какво се установява с него;

3. което не е свързано с посочените касационни основания.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 66 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 66 и предлага да бъде отхвърлен.

§67. В чл.220 думите „Върховният административен” се заменят с думите „съдът по касационното производство”

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 67 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 67 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 67 и предлага да бъде отхвърлен.

§68. В чл. 221 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Съдът по касационното производство се произнася с решение в едномесечен срок, от заседанието, в което е приключило разглеждането на делото, освен ако в специален закон не е предвидено друго. Когато съдът по касационното производство разглежда делото в закрито заседание, той се произнася с решение в шестмесечен срок от образуване на делото ”

2. В ал. 2, 3, 4 и ал. 5 думите „Върховният административен съд” се заменят с думите „съдът по касационното производство”,

3. В ал. 6 думите „Върховния административен съд” се заменят с думите „съдът по касационното производство.”

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

В §68, т. 2 относно ал. 2 се създава изречение второ: „Когато съдът по касационното производство остави в сила решението, той мотивира

своето решение, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 68, в т. 1, в ал. 1 на чл. 221 думите „Съдът по касационното производство“ се заменят с думите „Върховният административен съд“.

Точки 2 и 3 се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 68 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Христиан Митев по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 221 ал. 1 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 68, който става § 49:

§ 49. В чл. 221 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. В ал. 2 се създава изречение второ: „Когато Върховният административен съд остави в сила решението, той го мотивира, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд.“

§69. Чл. 222 се изменя така:

1. В заглавието думите „Върховният административен съд“ се заменят с думите „касационният съд“.

2. В ал. 1 и 2 думите „Върховният административен съд“ се заменят с думите „касационният съд“.

3. Ал.2, т.2 се изменя така:

„2. трябва да се установят факти от значение за делото, чието събиране не е допустимо в касационното производство ”.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

В §69 т. 3 се изменя така:

„2. трябва да се установят факти от значение за делото, за които не е допустимо събирането на доказателства в касационното производство.”.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 69 точки 1 и 2 се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 69 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 69 и предлага да бъде отхвърлен.

§70. В чл.224 думите „Върховния административен съд“ се заменят с „касационния съд“.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 70 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 70 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 70 и предлага да бъде отхвърлен.

§71. В чл.225 думите „Върховния административен съд” се заменят с „касационния съд”.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 71 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 71 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 71 и предлага да бъде отхвърлен.

§72. В чл.226, ал.3 думите „Върховния административен съд” се заменят с „касационния съд”.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 72 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 72 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 72 и предлага да бъде отхвърлен.

§73. В чл.227 се правят следните изменения и допълнения:

1. В досегашното заглавие думите „Върховния административен съд” се заменят с думите „касационния съд”.

2. В ал.1 и 2 думите „Върховният административен съд” се заменят с думите „касационният съд”.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 73 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 73 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 73 и предлага да бъде отхвърлен.

§74. Създава се нов чл.227а със следното съдържание:

„Такси в касационното производство

Чл.227а (1) Касационният жалбоподател внася предварително държавна такса в размер на 90 лв. за гражданите, за едноличните търговци, за държавните и общинските органи и за други овластени със закон за това органи или организации и в размер на 450 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена в процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и на други овластени със закон за това органи или организации е пропорционална и е в размер 1 на сто от материалния интерес, но не повече от 3 400 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 9 000 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не таксите при касационно обжалване по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните органи и общините.

(5) Разпоредбите на настоящия член не се прилагат в касационното производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Предлагаме следните две алтернативни възможности при формулирането на §74. Първата възможност е следната:

1. Параграф 74 се изменя така:

§74. Създава се чл.227а:

„Такси в касационното производство

Чл.227а (1) Касационният жалбоподател внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите, за едноличните търговци, за държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги и в размер на 370 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги е пропорционална и е в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1 700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4 500 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес

или не, таксите при касационно обжалване по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги.

(5) Разпоредбите на настоящия член не се прилагат в касационното производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

2. Предлагаме като втора алтернативна възможност § 74 се изменя така:

§74. Създава се чл.227а:

„Такси в касационното производство

Чл.227а (1) Касационният жалбоподател внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите и за едноличните търговци и в размер на 370 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават обща касационна жалба, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи

публични функции и организации, предоставящи обществени услуги е пропорционална и е в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1 700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4 500 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не, таксите при касационно обжалване по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги.

(5) Разпоредбите на настоящия член не се прилагат в касационното производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

Комисията подкрепя по принцип предложението по т. 1, а по т. 2 е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

Правим следните предложения относно § 74 при условието на евентуалност :

1. § 74 се заличава.

2. Ако предложението по 1. не се приеме предлагаме следните изменения и допълнения в § 74 :

2.1. В чл. 227а, ал. 1 числото „90“ се заменя с „30“, числото „450“ се заменя със „150“, а изречение второ се заличава.

2.2. Ако предложението по 2.1 не се приеме предлагаме в чл. 227а, ал. 1 числото „90“ да се замени с „50“, числото „450“ да се замени с „230“, а изречение второ се заличава.

2.3. В чл. 227а, ал. 3 се заличава.

2.4. Ако предложението по 2.4 не се приеме предлагаме в чл. 227а, ал. 3 числото „3 400“ да се замени с „1 200“, а числото „9 000“ да се замени с „3 000“.

2.5. Ако предложението по 2.4 не се приеме предлагаме в чл. 227а, ал. 3 числото „3 400“ да се замени с „1 700“, а числото „9 000“ да се замени с „4 500“.

2.6. В чл. 227а, ал. 4 числото „200“ се заменя със „70“.

2.7. Ако предложението по 2.6 не се приеме предлагаме в чл. 227а, ал. 4 числото „200“ да се замени със „100“.

Комисията подкрепя по принцип предложението по т. 2.5, предложението по т. 2.1, 2.3, 2.4 и 2.6 е оттеглено и не подкрепя предложението по т. 1, 2.2 и 2.7.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 74 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 227а ал. 1 се изменя така:

„(1) Касационният жалбоподател внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите, едноличните търговци, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги и в размер на 370 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Десислава Атанасова по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 227а, ал. 2 в изречение първо след думата „внася“ се добавя „от прокуратурата за подаване на протест“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 74, който става § 50:

§ 50. Създава се чл. 227а:

„Такси в касационното производство

Чл.227а (1) Касационният жалбоподател внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите, едноличните търговци, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги и в размер на 370 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса.

(2) Държавна такса по производството не се внася от прокуратурата за подаване на протест, както и от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги е пропорционална и е в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1 700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4 500 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не, таксите при касационно обжалване по дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги.

(5) Алинея 1-4 не се прилагат в касационното производство по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

§75. В чл. 229, ал. 2 думите „освен ако производството е за отмяна на влязъл в сила съдебен акт” се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 75, който става § 51.

§76. Член 231 се изменя така:

„Съдържание на частната жалба

Чл. 231. По отношение на частната жалба се прилагат съответно разпоредбите на чл. 212, чл.213 и чл. 213б.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 76, който става § 52.

§77. В чл. 235, ал. 2 след думите „на съда” се добавя „е окончателно и”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 77, който става § 53.

§78. Създава се нов чл.235а:

„235а. За производства по частни жалби, направени в касационното производство или в производство по отмяна, се събира такса в размер 10 на сто от дължимата такса в съответно в касационното производство или в производството по отмяна, но не по-малко от 30 лв. Не се дължат такси за производства по частни жалби по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 78 се заличава.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 78 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Създава се чл.235а:

„ Такса за частна жалба

235а. За производство образувано по частна жалба се събира такса в размер 30 лева за граждани и 150 лева за организации. Не се дължи такса от граждани за частна жалба по дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 78, който става § 54:

§ 54. Създава се чл. 235а:

„Такса за частна жалба

Чл. 235а. За производство, образувано по частна жалба, се събира такса в размер 30 лева за граждани и 150 лева за организации. Не се дължи такса от граждани за частна жалба по дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване.“

§79. В чл. 236 накрая се добавят думите: „с изключение на чл.227а”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 79, който става §

55.

§80. Чл. 237 се изменя и допълва така:

1. Ал. 2 и 3 се изменят по следния начин:

„(2) Влезлите в сила съдебни актове, постановени от петчленен състав на Върховния административен съд, подлежат на отмяна от друг петчленен състав на същия съд.

(3) Не подлежат на отмяна влезлите в сила съдебни актове, постановени от тричленен и петчленен състав на Върховния административен съд в производство по отмяна.”

2. Създава се нова ал.4 на чл.237 със следното съдържание:

„(4) Не подлежат на отмяна решенията, постановени по оспорване на общ или подзаконов нормативен акт”.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 80 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 80, който става § 56:

§ 56. В чл. 237 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „седемчленен състав на същия съд, с изключение на решенията, постановени по оспорване на подзаконов нормативен акт” се заменят с „друг петчленен състав на същия съд”.

2. В ал. 3 думата „седемчленен” се заменят с „тричленен и петчленен ” и накрая се добавя „в производство по отмяна”.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Не подлежат на отмяна влезлите в сила решения, постановени по оспорване на общ или подзаконов нормативен акт.”

§81. В чл.239 се създава нова т. 7 със следното съдържание:

„7. Когато противоречи на решение на Съда на Европейския съюз, постановено в производство по чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския Съюз, с което се тълкува разпоредба от правото на Европейския съюз или акт на органите на Европейския съюз, приложена от националния съд.”

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 81 – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 81 и предлага да бъде отхвърлен.

§82. Чл.240 се изменя, както следва:

„Чл.240. (1) Искането за отмяна се подава в тримесечен срок, считано от деня:

1. в който на подателя на искането е могло да стане известно новото обстоятелство, или от деня, в който молителят е могъл да се снабди с новото писмено доказателство - в случаите по чл.239, т.1, но не по-късно от шест месеца от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска;

2. на узнаване на решението или присъдата, но не по-късно от шест месеца от влизането на решението или присъдата в сила - в случаите по чл.239, т.2;

3. на узнаване на решението или на акта за отмяна, но не по-късно от шест месеца от влизането на решението или на акта за отмяна в сила - в случаите по чл.239, т.3;

4. на влизане в сила на последното решение - в случаите по чл.239, т.4;

5. на съобщаването на решението - в случаите по чл.239, т.6.

6. на постановяване на решението на Съда на Европейския съюз – в случаите по чл.239, т. 7.

(2) Сроковете по предходната алинея започват да текат от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска, ако основанието за отмяна е възникнало, или е било узнато, преди този момент.

(3) В случаите на чл.239, т.5 и чл.246, ал.1 искането за отмяна се подава в шестмесечен срок от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска”.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 82 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 82, който става § 57:

§ 57. Чл. 240 се изменя така:

„Срокове за подаване на искането

Чл. 240. (1) Искането за отмяна се подава в тримесечен срок от деня:

1. в който на подателя на искането е могло да стане известно новото обстоятелство или от деня, в който молителят е могъл да се

снабди с новото писмено доказателство - в случаите по чл. 239, т. 1, но не по-късно от една година от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска;

2. на узнаване на решението или присъдата, но не по-късно от една година от влизането на решението или присъдата в сила - в случаите по чл. 239, т.2;

3. на узнаване на решението или на акта за отмяна, но не по-късно от една година от влизането на решението или на акта за отмяна в сила - в случаите по чл. 239, т. 3;

4. на влизане в сила на последното решение - в случаите по чл. 239, т. 4;

5. на съобщаването на решението - в случаите по чл. 239, т. 6.

(2) Сроковете по ал. 1 започват да текат от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска, ако основанията за отмяна е възникнало, или е било узнато, преди този момент.

(3) В случаите на чл. 239, т. 5 и чл. 246, ал. 1 искането за отмяна се подава в едногодишен срок от влизане в сила на акта, чиято отмяна се иска.”

§83. В чл. 241 след думите „чл. 212”, запетаята и „ал. 1” се заличават.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 83, който става § 58:

§ 58. В чл. 241 думите „ал. 1” се заличават.

§84. В чл. 242 се правят следните изменения:

1. В ал.1, изречение 2, след думите „чл.241” се добавя изрече „се прилагат разпоредбите на чл.213б” като думите „то се оставя без движение за отстраняване на нередовностите в 7-дневен срок” се заличават.

2. Създават се нова алинея 2 със следното съдържание:

„(2) По реда на алинея първа се оставя без разглеждане и всяко последвало искане за отмяна на влезли в сила съдебни актове по чл.237, ал.1, а образуваното производство се прекратява, когато съдът се е произнесъл на същото правно основание по чл.239.

3. Създава се нова алинея 3 със следното съдържание:

„(3) Искането за отмяна се приподписва от адвокат или юрисконсулт, освен когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност. Към искането се прилага пълномощно за приподписването, а в случая когато жалбоподателят или неговият

представител има юридическа правоспособност се прилага удостоверение за юридическа правоспособност.“

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 84 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 242 ал. 4 се изменя така:

„(4) Искането за отмяна се приподписва от адвокат или юрисконсулт, с изключение на дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване, дела, по които жалбоподателят е освободен от държавна такса или е лице, лишено от свобода с влязла в сила присъда или когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност. Към искането се прилага пълномощно за приподписването, а в случая когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност се прилага удостоверение за юридическа правоспособност.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 84, който става § 59:

§ 59. В чл. 242 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 изречение второ се изменя така: „Ако не отговаря на изискванията на чл. 241, се прилага чл. 213б.“

2. Създават се нова ал. 2:

„(2) По реда на ал. 1 се оставя без разглеждане и всяко последвало искане за отмяна на влезли в сила съдебни актове по чл. 237, ал. 1, а образуваното производство се прекратява, когато съдът се е произнесъл на същото правно основание по чл. 239.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Създава се ал. 4:

„(4) Искането за отмяна се приподписва от адвокат или юрисконсулт, с изключение на дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване, дела, по които жалбоподателят е освободен от държавна такса или е лице, лишено от свобода с влязла в сила присъда или когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност. Към искането се прилага пълномощно за

приподписването, а в случая когато жалбоподателят или неговият представител има юридическа правоспособност се прилага удостоверение за юридическа правоспособност.“

§85. Създава се нов чл.242а със следното съдържание:

„Такси в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове

Чл.242а. (1) Искателят внася предварително държавна такса в размер на 90 лв. за гражданите, за едноличните търговци, за държавните и общинските органи и за други овластени със закон за това органи или организации и в размер на 450 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена в процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават общо касационна жалба, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверение с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и на други овластени със закон за това органи или организации е пропорционална и е в размер 1 на сто от материалния интерес, но не повече от 3 400 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 9 000 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не таксите при искане за отмяна по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за

едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните органи и общините.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Предлагаме следните две алтернативни възможности при формулирането на §85. Първата възможност е следната:

1. Параграф 85 се изменя така:

§85. Създава се чл.242а:

„Такси в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове

Чл.242а. (1) Искателят внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите, за едноличните търговци, за държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги и в размер на 370 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги е пропорционална и е в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1 700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4 500 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не, таксите при искане за отмяна по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги.“

2. Предлагаме като втора алтернативна възможност §85 се изменя така:

§85. Създава се чл.242а:

„Такси в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове

Чл.242а. (1) Искателят внася предварително държавна такса в размер на 70 лв. за гражданите и за едноличните търговци и в размер на 370 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса. Когато няколко граждани или еднолични търговци подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за един гражданин. Когато няколко организации, общини или няколко държавни органа подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация. Когато няколко граждани или еднолични търговци и организации подават общо искане за отмяна, таксата е в размер на таксата за една организация.

(2) Държавна такса по производството не се внася от граждани, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да я заплатят. При разглеждане на молбата за освобождаване от държавна такса, съдът взема предвид:

1. доходите на лицето и на неговото семейство;
2. имущественото състояние, удостоверено с писмена декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта;
7. други относими обстоятелства.

(3) Когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги е пропорционална и е в размер 0,8 на сто

от материалния интерес, но не повече от 1 700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4 500 лв.

(4) Независимо дали по делото има определяем материален интерес или не, таксите при искане за отмяна по дела за пенсионно осигуряване, здравно осигуряване и социално осигуряване са 30 лв. за гражданите и за едноличните търговци и 200 лв. за организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги.“

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

Правим следните предложения относно § 85 при условието на евентуалност :

1. § 85 се заличава.

2. Ако предложението по 30.1. не се приеме предлагаме следните изменения и допълнения в § 85 :

2.1. В чл. 242а, ал. 1 числото „90“ се заменя с „30“, числото „450“ се заменя със „150“, а изречение второ се заличава.

2.2. Ако предложението по 2.1. не се приеме предлагаме в чл. 242а, ал. 1 числото „90“ да се замени с „50“, числото „450“ да се замени със „230“, а изречение второ се заличава.

2.3. В чл. 242а, ал. 3 се заличава.

2.4. Ако предложението по 2.3. не се приеме предлагаме в чл. 242а, ал. 3 числото „3 400“ да се замени с „1 200“, а числото „9 000“ да се замени с „3 000“.

2.5. Ако предложението по 2.4. не се приеме предлагаме в чл. 242а, ал. 3 числото „3 400“ да се замени с „1 700“, а числото „9 000“ да се замени с „4 500“.

2.6. В чл. 227а, ал. 4 числото „200“ се заменя със „70“.

2.7. Ако предложението по 2.6. не се приеме предлагаме в чл. 242а, ал. 4 числото „200“ да се замени със „100“.

Предложението е оттеглено.

Предложение от нар. пр. Крум Зарков и група народни представители:

§ 85 – отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Създава се чл. 242а:

„Такса в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове

Чл. 242а. За производство по отмяна на влезли в сила съдебни актове се събира такса в размер 30 лева за граждани и 150 лева за организации. Не се дължи такса от граждани по искане за отмяна по дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 85, който става § 60:

§ 60. Създава се чл. 242а:

„Такса в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове

Чл. 242а. За производство по отмяна на влезли в сила съдебни актове се събира такса в размер 30 лева за граждани и 150 лева за организации. Не се дължи такса от граждани по искане за отмяна по дела за пенсионно, здравно и социално осигуряване.“

§86. Чл.243 се изменя по следния начин:

„Разглеждане на искането

Чл.243. Искането за отмяна,ако е допустимо, се разглежда в открито заседание от тричленен състав на Върховния административен съд, когато актът е постановен от административен съд, и от петчленен състав на Върховния административен съд, когато актът е постановен от тричленен състав на Върховния административен съд.”

Предложение на нар. пр. Пенчо Милков по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 243 след думите „административен съд” съюзът „и” се заличава и накрая се добавя „и от друг петчленен състав на Върховния административен съд, когато актът е постановен от петчленен състав на Върховния административен съд.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 86, който става § 61:

§ 61. Член 243 се изменя така:

„Разглеждане на искането

Чл. 243. Искането за отмяна, ако е допустимо, се разглежда в открито заседание от тричленен състав на Върховния административен

съд, когато актът е постановен от административен съд, от петчленен състав на Върховния административен съд, когато актът е постановен от тричленен състав на Върховния административен съд и от друг петчленен състав на Върховния административен съд, когато актът е постановен от петчленен състав на Върховния административен съд.”

§87. В чл. 244 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 и 2 думите „Върховният административен съд” се заменят със „Съдът”.

2. В ал. 3 след думата „обжалване” се добавя „и отмяна”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 87, който става § 62:

§ 62. В чл. 244, ал. 3 накрая се добавя „и отмяна”.

§88. В чл. 245 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.2 след думите „подлежат на отмяна от” се добавя изразът „друг петчленен състав ” като изразът „седемчленен състав”, се заличава.

2. В алинея 3 изразът „от седемчленен” се заменя с израза „от тричленен или петчленен”, като след израза „на Върховния административен съд” точката се заменя със запетая и се добавя „постановени в производство по отмяна.”

3. Създава се нова ал.4 със следното съдържание:

„(4) Не подлежат на отмяна решенията, постановени по оспорване на общ или подзаконов нормативен акт”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 88, който става § 63:

§ 63. В чл. 245 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думата „седемчленен ” се заменят с „друг петчленен”.

2. В ал. 3 думата „седемчленен” се заменя с „тричленен или петчленен” и накрая се добавя „постановени в производство по отмяна”.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Не подлежат на отмяна влезлите в сила решения, постановени по оспорване на общ или подзаконов нормативен акт.”

§89. В чл.248, ал.1 думите „Върховният административен съд” се заменят със „съдът”.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 89 и предлага да бъде отхвърлен.

§90. Чл.256 се изменя така:

„Предмет и ред за оспорване

Чл.256. (1) Когато административен орган пряко по силата на закон е задължен да извърши фактическо действие, всеки заинтересован гражданин или организация може да поиска извършването на действието.

(2) В случай, че административният орган не извърши действието по ал.1 в 14-дневен срок от искането, заинтересования гражданин или организация може да оспори бездействието без ограничение във времето, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

(3) С решението си съдът осъжда административния орган да извърши действието, като определя срок за това или отхвърля искането”.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 90 се заличава.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 90, който става § 64:

§ 64. Член 256 се изменя така:

„Предмет и ред за оспорване

Чл. 256. (1) **Бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.**

(2) **Неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му.**

(3) **С решението си съдът осъжда административния орган да извърши действието, като определя срок за това или отхвърля искането.”**

§91. Чл.257 се отменя.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

§ 91 се заличава.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 91, който става § 65.

§92. Чл.268, т.1 се изменя така:

„1. индивидуални административни актове, включително изразените чрез мълчаливо съгласие, или общи административни актове;”.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 92 и предлага да бъде отхвърлен.

§93. В чл. 273 след думата „глоба” се добавя „по чл. 305 от този кодекс.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 93, който става § 66.

§94. Създава се нов чл.273а:

„Съобщения

Чл.273а. (1) Съобщенията се извършват по реда на чл.23а.

(2) Писмените и подлежащи на съобщаване актове на органа по изпълнението се връчват по реда на чл.61, ал.2 и ал.4 и се публикуват на Интернет страницата на органа по изпълнението“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 94, който става § 67:

§ 67. Създава се чл. 273а:

„Съобщения

Чл. 273а. (1) Съобщенията се извършват по реда на чл. 18а.

(2) Писмените и подлежащи на съобщаване актове на органа по изпълнението се връчват по реда на чл. 61, ал. 1 и се публикуват на Интернет страницата на органа по изпълнението.“

§95. Чл.274, ал.1 се изменя така:

1. Ал.1 се изменя така:

„(1) Взискател може да бъде административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, и всеки гражданин, организация или друг орган, посочени в изпълнителното основание, или в постановлението по чл.271а, ал.2, или техните правоприменици”.

2. Ал.2 се изменя така:

„(2) Длъжници по изпълнението могат да бъдат гражданите и организациите, както и органите, посочени в изпълнителното основание, или в постановлението по чл.271а, ал.2, или техните правоприменици”.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

Параграф 95 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от нар. пр. Христиан Митев и Емил Димитров:

В § 95 думите „или в постановлението по чл. 271а, ал. 2“ се заличават.

Предложението е оттеглено.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 95 и предлага да бъде отхвърлен.

§96. В чл.279, ал.1 се добавя изречение второ, както следва: „Когато изпълнението е насочено срещу административен орган, съдебният изпълнител може да наложи обезпечителни мерки и на други органи при условията на предходното изречение”.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 96 и предлага да бъде отхвърлен.

§97. Създава се нова ал.4 на чл.293:

„(4) Подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно поправима вреда“.

Предложение на нар. пр. Христиан Митев по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 293, ал. 4 се създава изречение второ: “Определението за спиране подлежи на обжалване по реда на глава тринадесета.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 97, който става § 68:

§ 68. В чл. 293 се създава ал. 4:

„(4) Подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищеца значителна и трудно поправима вреда. Определението за спиране подлежи на обжалване по реда на глава тринадесета.“

§98. Ал.4 на чл.297 се изменя така:

„(4) Подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорвания значителна и трудно поправима вреда. Определението за спиране не подлежи на обжалване“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 98, който става § 69:

§ 69. В чл. 297, ал. 4 думите „разрешаването ѝ“ се заменят с „разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорвания значителна и трудно поправима вреда“ и се създава изречение второ: „Определението за спиране не подлежи на обжалване.“

§99. Чл.302 се изменя така:

1. Създава се нова ал.2 със следното съдържание:

„(2) В 3-дневен срок от влизането в сила на съдебен акт, с който се установява наличието на мълчалив отказ, административният съд или Върховният административен съд чрез овластено от председателя длъжностно лице от състава на служителите на съда изпраща копие от съдебния акт на съответното длъжностно лице, издаващо актовете за установяване на нарушенията по чл.307, ал.1“.

2. Досегашната ал.2 става ал.3.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя, но предлага § 99 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място в чл. 174.

§100. Създава се нов чл. 302а със следното съдържание:

„Наказания за неизпълнение на задължения във връзка с мълчалив отказ или мълчаливо съгласие

Чл.302а. (1) Овластеното от председателя на съответния съд длъжностно лице, което не изпълни задължението по чл.302, ал.2, се наказва с глоба от 100 до 500лв.

(2) При повторно нарушение имуществената санкция е в размер, трикратен спрямо максималния размер на санкцията по ал.1.

(3) В случаите на нарушения по настоящия член актове за установяването им не се съставят.

(4) Наказанията се налагат от овластен за това член на Висшия съдебен съвет с наказателно постановление.

(5) Издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления става по реда на Закона за административните нарушения и наказания“.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

В §100 се правят следните изменения:

1. Предлагаме думите „имуществената санкция“ и „санкция“ в чл. 2 на чл. 302а, нов – предложен с 100 от законопроекта, да се заменят с думата „глобата“.

2. Предлагаме ал. 5 на чл. 302а, нов – предложен с 100 от законопроекта, да се измени както следва: „(5) Доколкото в настоящия кодекс няма изрични правила, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления става по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 100 и предлага да бъде отхвърлен.

§101. Чл.307 се изменя така:

„(1) Министерският съвет с наредба определя длъжностните лица, които издават актовете и наказателните постановления в случаите по чл.302, 303 и 305 за нарушения, допуснати от всички административни органи.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Всеки председател на административен съд, а също и председателят на Върховния административен съд определят длъжностно лице от състава на служителите на съда, което изпраща на органа по ал.1 всички влезли в сила съдебни актове, с които се установяват нарушения на административнопроизводствените правила, допуснати от административния орган в производствата по издаване на административни актове.”

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 101 и предлага да бъде отхвърлен.

Предложение на нар. пр. Данаил Кирилов по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Да се създаде нов параграф:

§...В чл. 307 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В случаите по чл. 302, 303 и 305 актовете за установяване на нарушенията се съставят от инспектори от съответния инспекторат по Закона за администрацията. Когато към орган на изпълнителната власт

няма създаден инспекторат, актовете за установяване на нарушения се издават от овластени от него длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от органа на изпълнителната власт или от овластени от него длъжностни лица.“

2. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) В случаите когато нарушенията са извършени от изпълнителни директори на изпълнителни агенции или ръководители на държавни институции по чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията, създадени към министър, или от длъжностни лица в администрацията на тези структури, актовете за установяване на нарушенията се съставят от инспектората по Закона за администрацията към съответния министър, а наказателните постановления се издават от министъра или от овластени от него длъжностни лица.

(3) Когато нарушенията по чл. 302, 303 и 305 са извършени от министри, областни управители, председатели на държавни агенции, председатели на държавни комисии към Министерски съвет, ръководителите на административните структури по чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията, създадени към Министерски съвет, актовете за установяване на нарушения се съставят от инспектори от Главния инспекторат, а наказателните постановления се издават от министър-председателя или овластено от него длъжностно лице. Актовете за установяване на административни нарушения се издават от инспектори от Главния инспекторат и в случаите когато органите на власт по тази алинея са делегирали своите правомощия на свои заместници или на други длъжностни лица от администрацията.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 70:

§ 70. В чл. 307 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В случаите по чл. 302, 303 и 305 актовете за установяване на нарушенията се съставят от инспектори от съответния инспекторат по Закона за администрацията. Когато към орган на изпълнителната власт няма създаден инспекторат, актовете за установяване на нарушения се издават от овластени от него длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от органа на изпълнителната власт или от овластени от него длъжностни лица.“

2. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) В случаите когато нарушенията са извършени от изпълнителни директори на изпълнителни агенции или ръководители на държавни институции по чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията, създадени към министър, или от длъжностни лица в администрацията на тези структури, актовете за установяване на нарушенията се съставят от инспектората по Закона за администрацията към съответния министър, а наказателните постановления се издават от министъра или от овластени от него длъжностни лица.

(3) Когато нарушенията по чл. 302, 303 и 305 са извършени от министри, областни управители, председатели на държавни агенции, председатели на държавни комисии към Министерски съвет, ръководителите на административните структури по чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията, създадени към Министерски съвет, актовете за установяване на нарушения се съставят от инспектори от Главния инспекторат, а наказателните постановления се издават от министър-председателя или овластено от него длъжностно лице. Актовете за установяване на административни нарушения се издават от инспектори от Главния инспекторат и в случаите когато органите на власт по тази алинея са делегирали своите правомощия на свои заместници или на други длъжностни лица от администрацията.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

§102. Създава се нова т.6 в §1 от Допълнителните разпоредби:

„6. Поемане на разноски от административния орган означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административния орган“.

Предложение от нар. пр. Данаил Кирилов:

В §102 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 на §1 от Допълнителните разпоредби след думите „овластен въз основа на закон“ добавя „включително лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги“.

2. В §1 от Допълнителните разпоредби се създава се т. 7:

„7. Състезателно административно производство е административно производство пред административен орган, в което участва повече от една страна и завършва с акт, с който участниците се класират или се извършва конкурентен избор и един от участниците се определя за класиран или избран на първо място участник в производството.“.

Комисията подкрепя предложението по т. 1, а по т. 2 е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 102, който става § 71:

§ 71. В § 1 от допълнителната разпоредба се правят следните допълнения:

1. В т. 1 накрая се добавя „включително лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги“.

2. Създава се т. 6:

„б. „Поемане на разноски от административен орган“ е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган.“

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

ДАНАИЛ КИРИЛОВ